Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26151
Copyright: Admont, Benediktinerstift

cōmunicatiua uel diffusiua sui secundū efficacitatem et gratiam bonū et sic semper tenet suum auctorem tm. Pena uero magnitū ordinat culpam. Et quod bonum et magnitū pt nō exercere nisi per virtute suscepti. sic et cōmunicatū bonum et sui [illegible] pro inde alius pro alio pt inde suscipere penam magnitū ipsa per se sit cōm ordinat culpam. et magnitū procedit ipsius suscipiente ex motu virtutis et amore boni quod est cōmunicatiuum sui. et diuitiuum bonorum ad multem

¶ Ad vm q dicebat. Ordo in notentem petere pro reo ad penam nō est iustitie et equitatis sed magis iniurie et impietatis. et quod ita per ī notens nō debuit pati pro nobis et ī iquis

¶ Dicendū q utiq vm est quod in notentem pro reo pete ad penam est iniustie et impietatis. Pater uero celestis nō requisiuit filium suum ad penam pro nobis. sed seipm ex caritate pro nobis offerentem filium suscepit ad gratiam nō ad penam quia placuit ei nō filij pena. sed gratia caritatis. qua se filius obtulit pro nob. Vnde sicut dicit Bnhe in Epla ad Hmotenciū ppm Pater in passione filij nō placuit pena. sed gratia. neq filium ad penam expetiuit. sed offerentis caritatem ad gratiam acceptauit. Nō emisicebat pro nob sanguinem filij sed mag quia salus erat in sanguine ei. Quod at dicit